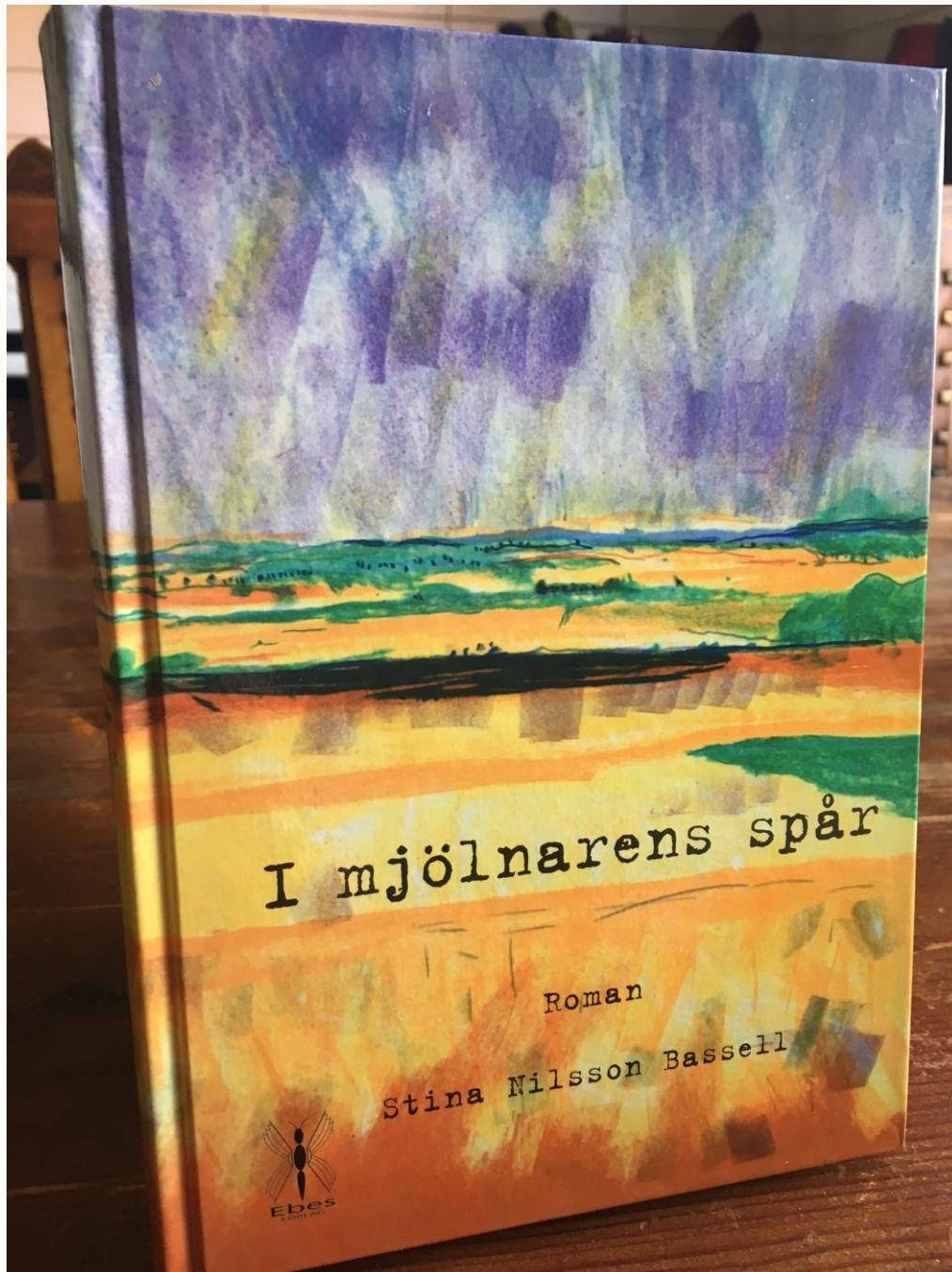

En blogg. Helt enkelt. - Recension

I mjölnarens spår

... Romanen *I mjölnarens spår* är berättelsen om ett kvinnoöde på landsbygden i Östergötland under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet.

Emma föds 1873 och växer upp i ett kärleksfullt hem med sin far, sin styvmor och sina yngre halvsyskon. Hon förälskar sig i Alfred, och kärleken är besvarad. Men just som hon blivit giftasvuxen inträffar det som är hennes livs katastrof, och som kommer forma hela hennes framtida öde. Fadern lovar bort henne till Niklas Nilsson, en storbonde – åtminstone i sina egna ögon, men det framskyntar att han kanske överskattar sin egen status en aning – som

hatar kvinnor, och är dubbelt så gammal som henne.

Hatet, föraktet, misshandeln och den nedlåtande behandlingen bryter efterhand ner Emma till den grad att hon inte vågar försöka göra sig fri.

De får en son, som fadern uppfostrar till samma kvinnohat och samma behandling av Emma, vilken alltså fortsätter efter Nilssons död.

När det blivit 1930-tal, sonen blivit en vuxen hustyrann nästan värre mot Emma än hans far var, och Emma blivit 63 år gammal, kommer en kvinna i trakten henne till hjälp. Och breven som tagits ifrån henne och undanhållits henne kommer fram.

Breven som hon skrivit, men aldrig skickat.

Breven från systemen i Amerika och från Alfred.

Förklaringen till det arrangerade äktenskapet med Niklas Nilsson, det hon upplever som faderns obegripliga svek.

Hon får förklaringen på faderns svek, hon får återse Alfred, och hon återfår något av sitt livsmod och sin tro på världens godhet och sig själv. Men kanske är det för sent?

Romanen utspelar sig på flera tidsplan parallellt:

Barndomen, idyllen.

Tiden när Emma är mitt i livet och ser sin då lilla son ta efter fadern

Och slutligen 1936, året när Emma blivit 63 år gammal och en bruten och kuvad kvinna. Men samtidigt det tidsplan där det rör sig mot en upplösning.

Det är en viktig berättelse om hur kvinnomisshandel kan ärvas från far till barn, och hur den misshandlande mannens syn på kvinnan kan ges vidare till barnen. Barnet, som är i en total beroendeställning, vänder sig bort från den som inte kan beskydda det, och försöker blidka den som har makten att straffa även det. Ett slags stockholmssyndrom i familjetappning.

Jag gillar också greppet med de tre parallella tidsplanen. Det skapar ett starkt sammanhang mellan orsak och verkan. Vad som leder till vad.

Foto Privat